

Skatteråds afgørelse

Identifikation:	2024-3092
Afgørelse truffet:	19. marts 2025
Afgørelse offentliggjort:	20. oktober 2025
Indkomstår:	2011, 2012, 2013 og 2015
Emne:	Skat
Emne ord:	Eftergivelse af restskatter og restancerenter

Resumé

Klagen vedrører afslag på eftergivelse af restskatter og restancerenter på i alt ca. 2,5 mio. Klager havde anmodet om eftergivelse, da hun som pensionist havde svært ved at betale gælden.

Skatterådet afslog lige som Skattestyrelsen at eftergive skattegælden, da gælden var sikret ved pant i klagers ejendom. Skatterådet eftergav tilskrevne restancerenter på ca. 1. mio. kr. og stoppede yderligere tilskrivning af renter, da Skatterådet vurderede, at klager som pensionist ikke ville være i stand til at betale sin skattegæld med renter. Klager fik således delvis medhold i sin klage.

Sagens faktiske forhold

Klager bad i 2023 Skattestyrelsen om eftergivelse af skattegæld på 2.491.195 kr., hvoraf 947.777 kr. var tilskrevne restancerenter.

Klager har sammen med sin afdøde mand drevet et fiskeriselskab. Selskabet ophørte d. 31. december 2013, hvorefter selskabets aktiver samt gæld blev overtaget af klager som privatskiftet bo.

Det meste af skattegælden er opstået i indkomståret 2012, hvor selskabets fiskefartøj blev solgt til en salgssum på kr. 3.700.000, uden at der er blevet betalt skat af salgssummen.

Klager har anerkendt skattegælden.

Klager er pensionist. For indkomståret 2023 har hun haft en skattepligtig indkomst på kr. 173.439 fordelt på kr. 159.672 i alderspension og kr. 23.767 i Tjenestemandspension.

Klager ejer en ejendom, som Inddrivelsen har foretaget udlæg i til sikring af betaling af skattegælden.

Klagers opfattelse

Klager ønsker eftergivelse af skattegælden, da hun modtager alderspension og ikke har økonomisk mulighed for at opfylde sine gældsforpligtelser.

Klager har ikke handlet økonomisk uforsvarligt. Dødsboet efter klagers ægtefælle blev først færdigt i 2020 og det var først da, klager blev opmærksom på skattegælden.

Henvisning til retsregler og retspraksis

Eftergivelse af skattegæld:

Skattestyrelsen har mulighed for at imødekomme en anmodning om eftergivelse af restskat, hvis den skattepligtige dokumenterer, at det ikke er økonomisk muligt at betale skatten nu eller i fremtiden. Det er en forudsætning, at de økonomiske forhold er afklarede og at gælden ikke er opstået på grund af uforsvarlige handlinger. Jfr. § 53 i Landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter.

§ 53. Skattetilsvær, renter, gebyrer og administrative bøder kan eftergives, såfremt skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må antages, at eftergivelsen vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold. Tilsvarende kan beløb eftergives, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af skyldige beløb til det offentlige.

Stk. 2. Eftergivelse kan i almindelighed ikke finde sted, såfremt

1) skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede,

2) skyldneren har handlet uforsvarligt i økonomiske anliggender, herunder såfremt en ikke uvæsentlig gæld er:

a) stiftet på et tidspunkt, hvor skyldneren var ude af stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser,

b) opstået som følge af, at skyldneren har påtaget sig en finansiel risiko, der stod i misforhold til skyldnerens økonomiske situation,

c) stiftet med henblik på forbrug, eller

d) gæld til det offentlige, som er oparbejdet systematisk,

3) en ikke uvæsentlig gæld er pådraget ved kriminelle eller erstatningspådragende forhold,

4) skyldneren har undladt at afdrage på sin gæld, selv om skyldneren har haft rimelig mulighed herfor,

5) skyldneren har indrettet sig med henblik på eftergivelse, eller

6) skyldneren stifter ny gæld til det offentlige efter at eftergivelsessag er indledt.

Stk. 3. Ved afgørelse efter stk. 2 skal der lægges vægt på gældens alder, samt om skyldneren udelukkende eller i overvejende grad har gæld i form af offentlige restancer.

Stk. 4. Uanset stk. 2 kan eftergivelse nægtes, såfremt der foreligger andre omstændigheder, der taler afgørende imod hel eller delvis eftergivelse.

Stk. 5. Kun skyldnere, som er fysiske personer, kan få eftergivelse efter stk. 1, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Eftergivelse kan i øvrigt, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, meddeles personer, selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende.

Ifølge bemærkningerne til lovbestemmelsen er det en betingelse for eftergivelse, at skyldneren er håbløst forgældet og at en hel eller delvis eftergivelse vil gøre det muligt at overholde en afdragsordning og at det samtidig vil være muligt at undgå at stifte gæld i fremtiden. Ved vurderingen af skyldnerens økonomi, må der alene medtages værdier som kan og må realiseres ved betaling af kreditorer.

Hvis skyldneren er arbejdsløs eller under uddannelse, er de økonomiske forhold uafklarede, da det ikke vides, om det i fremtiden vil blive økonomisk muligt at afdrage gælden.

Bemærkningerne til § 53 (uddrag citeret):

Det foreslås, at reglen i landstingslov om indkomstskat § 115, stk. 9, om eftergivelse af personers restskatter afløses af en mere omfattende bestemmelse, der tager udgangspunkt i § 197 i anordning nr. 983 af 16. december 1997 om ikrafttræden for Grønland af konkursloven. Konkursanordningens § 197 vedrører grundlaget for gældssanering.

Der er med forslaget lagt vægt på, at en skyldner, hvis restancer i alt overvejende grad stammer fra skatter og afgifter, skal kunne få disse eftergivet i samme omfang, som hvis sagen blev behandlet af Landsretten som en sag om gældssanering. Herved opnås dels en mere hensigtsmæssig opgavefor-

deling mellem Landsretten og skatteforvaltningen, dels en mere ensartet behandling af disse sagstyper. Skyldnere, hvis restancer er sammensat af flere forskellige restancearter, må dog fortsat søge at opnå gældssanering via Landsretten.

.....

Til stk. 3 Den opregning af omstændigheder, der er foreslået i stk. 2, nr. 2 og 3, og som i almindelighed skal udelukke eftergivelse, er ikke udtryk for, at en skyldner varigt er afskåret fra at opnå eftergivelse, hvis sådanne omstændigheder foreligger. Det foreslås, at omstændighederne omkring gældsstiftelsen må vurderes i sammenhæng med gældens alder.

Bestemmelsen er udtryk for et princip om, at jo yngre gælden er, desto mere tungtvejende for afgørelsen om eftergivelsen bliver omstændighederne ved gældens pådragelse. Det samme kan anføres om de handlinger, der er nævnt i stk. 2, nr. 4 og 5, idet betydningen af disse handlinger ligeledes afsvækkes med tiden. Det forhold, at skyldneren har undladt at afdrage på sin gæld, selv om skyldneren har haft rimelig mulighed herfor, vil eksempelvis efter en længere årrække ikke i sig selv udelukke eftergivelse.

Der kan ikke fastsættes en absolut grænse for, hvornår en gældspost har nået en alder, hvor betydningen af de forhold vedrørende gældsstiftelsen, der er nævnt i forslaget til stk. 2, er aftaget i en sådan grad, at eftergivelse ikke længere er udelukket. Gældens alder må som hidtil vurderes i sammenhæng med omstændighederne ved gældens pådragelse, herunder grovheden af det forhold, der udelukker eftergivelse.

Har skyldneren enkelte mindre gældsposter af nyere dato, bør dette efter stk. 2, nr. 2, litra a, ikke i sig selv forhindre eftergivelse, hvis der kan anføres en rimelig begrundelse for gældsstiftelsen. Dette kan for eksempel være låneoptagelse med henblik på at skaffe skyldneren og dennes familie en nødvendig bolig. Det vil i sådanne situationer være naturligt for skatteforvaltningen at overveje at forlænge den periode, hvor skyldneren skal afdrage på den bestående del af gælden som led i gældssaneringen.

Er gælden opstået som følge af en enkeltstående og nu overstået begivenhed, for eksempel en erhvervsvirksomheds sammenbrud, vil gældens alder skulle tillægges mindre betydning.

På samme måde vil det forhold, at en skyldner, som tidligere er nægtet eftergivelse, fordi skyldneren har stiftet gæld efter sagens indledning, jf. stk. 2, nr. 6, ikke indebære, at den pågældende i al fremtid vil være afskåret fra at få eftergivelse.

Herudover skal der ved afgørelse efter stk. 2 lægges vægt på, om skyldneren udelukkende eller overvejende har gæld i form af offentlige restancer. Vedrører en større del af skyldnerens gæld andre end det offentlige må det overvejes, at henvise skyldner til at søge om gældssanering efter reglerne i konkursanordningen, således der sikres en ligebehandling af alle kreditorer. Består skyldnerens gæld derimod udelukkende eller overvejende af gæld til det offentlige, er der almindeligvis ikke samme risiko for forskelsbehandling af kreditorerne.

Skattestyrelsens Inddrivelsesafdeling administrerer afdragsordninger og ifølge afdelingens oplysninger skal en enlig mindst have kr. 4.000,- til overs om måneden til andre fornødenheder, før personen vil kunne være i stand til at afdrage restskatten.

Skatterådets vurderinger og begrundelse

Klager har pension på i alt kr. 15.286,59 om måneden brutto og hun ejer endvidere en bolig, som ligger til sikkerhed for skattegælden hos I Skattestyrelsen, Nuuk.

Skatterådet vurderer derfor, at klager har økonomisk mulighed for at betale restskatten på kr. 1.543.418 nu eller i fremtiden.

Skatterådet vurderer dog også, at klager ikke vil være i stand at betale sin restskat med renter. Derfor eftergives de tilskrevne renter på kr. 947.777 og der skal stoppes for yderligere tilskrivning af renter. Restskatterne på kr. 1.543.418 bibeholdes med sikkerhed i ejendommen.

Skatterådets afgørelse

Afslag på eftergivelse af opkrævet restskatter for indkomstårene 2011, 2012, 2013 og 2015 ændres. Skattegælden fastholdes men tilskrevne renter eftergives og tilskrivning af kommende renter stoppes. Skatterådet giver således klager delvis medhold i sin klage til Skatterådet.

Lovgrundlag: § 53, i Landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter.